

ՄԵԼԿ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԱՐԽԻՎ

Տարեկան գին 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакція „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Քննադատությունը բաց է առաջարկում 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերից).

Յայտարարությունները ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարությունները համար վճարում են
խմբագրատանը տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Միջազգային յանձնաժողով.—Ներքին Տե-
ստի Թիֆլիս. Մամուլ. Նամակ Սօֆից. Նամակ
Խմբագրություն. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱԲԻՆ
ՏԵՍՏԻՆԻ. Պատերազմի շուրջը. Պարսկաստա-
նի արթնանում է.—Հնդկաստան.—ՅԱՅՏԱ-
ՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Մի մո-
ռացված սկզբունք:

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՅԱՆՁՆԱԺՈՎՈՎ

Հեռագրի մի քանի օր շարունակ
լուրեր են հաղորդում Հիւսիսային Օսի-
այի մասին. Բալտիկյան կամ, ուրիշ խօսքով,
խաղաղ-ովկիանոսյան երկրորդ նաւա-
տորմը, որ գնում է գէպի Հեռուոր Ա-
րեւելք, Հիւսիսային ծովը անցնելու ժա-
մանակ ընդհարվեց անգլիական ձկնորսա-
կան նաւերի հետ:

Ներկայումս անկարելի է բացատրել
այն պատճառները, որոնք ստիպել են
ծովագնաց Բոսնիական ծովում ընդ-
հարվելու նաւերի: Մենք չենք կարող
մինչև որ ծովագնաց Բոսնիական
կուց կը ստացվեն մանրամասն գեղու-
ցումներ այդ տիպի միջնագետքի մասին:
«Рус. Вѣст.» լրագրերը անհավանական է
գտնում այն ենթադրությունը, որ իբր թէ
հապտոստանից օգտվել են ձկնորսական
նաւատորմից իրանց ակնհայտաբար քո-
ղարկված ձեռք առաջ մղելու: Այդ տե-
սակ նպատակները իրագործվում են ա-
ւելի լուրջ կազմակերպություններ և ոչ թէ
այդպիսի անպատշաճ միջոցներով: Տօրպէ-
րներ արձակելը շարժվող նաւերի վրա
գրեթէ անկարելի մի բան է: Ականներ
ցրվելը բաց ծովում ուսաց նաւատորմի
ճանապարհին նոյնպէս անպատշաճաբար
մար է, որովհետեւ այդպիսի ականները
շուտ են աչքի ընկնում: Ուրեմն
ուսաց նաւատորմը նրանց կը նկատէր
հեշտութեամբ, ինչպէս այդ ցոյց տուեց
յուլիսի 28-ի պատերազմը Հեռուոր Ա-
րեւելքի շրջանում:

Դժուար է ենթադրել, որ այդպիսի
ցնորական ձեռնարկներն թոյլ տային

իրանց ետպահանջները, մանաւանդ որ
այդպիսի մի գործողութեամբ նրանք զբ-
ղովութիւն կը յարուցանէին իրանց դաշ-
նակից Անգլիայում և միւս երկիրներում:
Դա կը նշանակէր զինել ամբողջ լուսա-
ւոր աշխարհը իրանց դէմ—մի բան, որից
կը զգուշանային ետպահանջները:

Յանկային դէպք ուսական նաւատորմի
շահերը պահանջում են, որ որքան կա-
րելի է շուտով լուծվի ծագած թիւրմա-
րութիւնը խաղաղ ճանապարհով: Անգլիայի
հետ ընդհարումը կարող էր տիպի ելը
ունենալ Ռուսաստանի համար: Եթէ ծա-
գէր պատերազմ այդ երկու պետութիւն-
ների մէջ, այն ժամանակ ծովագնաց Բո-
սնիական կուցի այլ ևս չէր կարող վերա-
դառնալ Բալտիկյան ծովը և պատկար-
վել Կրօնհատում, որովհետեւ անգլիա-
կան այն նաւատորմը, որ գտնվում է
Հիւսիսային Օսիայում, երկու անգամ աւելի
ուժեղ է, քան ուսական խաղաղ-ովկիա-
նոսյան երկրորդ նաւատորմը: Եւ ան-
կարող կը լինէր և գնալ Հեռուոր Արե-
ւելք, որովհետեւ չինական ջրերում գը-
տնվող անգլիական նաւատորմը աւելի
ուժեղ է, քան Բոսնիական նաւա-
տորմը: Այդպիսով ուսական նաւա-
տորմը կարծած կը լինէր թէ Բալտի-
կան Օսիայ, թէ Նաղաղ-Ովկիանոսի ամե-
րից և ստիպված կը լինէր թափառել
զանազան ջրերում, միջոց չունենալով
մօտենալ իր ցանկացած նաւահանդիս-
տներին:

Գործակալութեան հեռագրերից մենք
տեղեկանում ենք, որ Անգլիան և Ռու-
սաստանը համաձայնվել են գործը յանձ-
նել միմիջադպիսի քննիչ յանձնաժողովի,
որը կը սկսի իր պարապմունքները հէնց
այս շաբաթ: Այդ յանձնաժողովի առաջ
գրված կը լինեն երեք հարց. 1, արդեօր
տեղի է ունեցել մի որ և է բան, որ առիթ
տուած լինէր ընդհարման: 2, արդեօր
այդպիսի մի առիթ տուէր են անգլիական
ձկնորսները և 3, արդեօր որ և է հիմք
եղել է ենթադրելու ետպահանջ ակա-
նանաւերի ներկայութեանը:

վերը, որի անունը օսվիմիզ է, թիւ ազգա-
սիրութեան:

Փրանսիայի լաւագոյն ոյժերն այսօր այլ ևս
չեն մտածում վրէժի, փոխարինութեան մա-
սին: Նրանց իդէալն այլ ևս երկիրներ գրա-
ւելը չէ և ոչ էլ պատերազմի գոտի դառնալ:

Այժմ բոլորի սիրան ու հոգին ձգտում են
դէպի խաղաղ զարգացում, դէպի կուլտուրա-
կան ամենազոր աշխատանքը:

Լիգայի իդէալն էլ կամայ: Կամայ թեքվել
է դէպի մի այլ կողմ. դէպի հայրենի հաստա-
տութիւնների խաղաղ ու աստիճանական զար-
գացումը:

70—80 թվականներին Լիգայի անդամներ
մէջ տիրող տարը թիւ ազգատէրերն էին,
նոյն իսկ արքայականներն ու բնապարտիստ-
ները: Բայց աստիճանաբար հանրապետական-
ները անկեղծ, լայն մտքով ազգայնականները
և արմատականները դուրս բռնեցին այդ խա-
տար տարրերին և իրանք բռնեցին նրանց

Լիգայի վերին աստիճանի զգայուն մի գոր-
ծիք էր, որի վրա պարզ նկատվում էր ֆրան-
սիական ազգի զարգացման մէջ կատար-
վող փոփոխութիւնները:

Իրէպիտի գործի ժամանակ, երբ գլխաւոր
շտաբը նացիօնալիստների, թիւ, խաւարա-
միտ տարրերի բուն էր ներկայացնում, Լի-
գան արդէն հանդիսանում էր իբր ներկայա-
ցուցիչ լայն ազգային և համազգային դադա-
միտ փառանքի: Նրա գլուխ կանգնած էին այնպիսի
անձեր, որոնք հանրապետական և հակակղե-
րական սկզբունքների լրակատար արտայայ-
տիչ էին և այժմ էլ են:

Լիգայի ոգին, նրա ուղղութիւնը փոխվել
էր: Գործնական կանխում նրա դէպիցն այլ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՏԻՆԻՆ

Մ Ս Մ Ո Ւ Ն

Աշխարհի ճակատագիրը այլ ևս վարչինչի
և կոտորածի ճեղքին ձեռքին չէ, նրանց բմա-
հաճոյքին և անձնական տրամադրութեան չէ
ինքնակրկում: Կայ համաշխարհային մեծ նրա-
մանատարը, որին հնազանդվում են ամենքը և
ամեն ինչ ներքին և արտաքին բաղադրակա-
նութեան մէջ: Դա կապիտալն է: Եւ անդադա-
ր կազմակերպվում է իբր խոշոր գործուն, որ
կրանում է կամ ուղում է կլանել մարդկային
բոլոր շահերը, հպատակներ է պահանջում իր
թագաւորութեան համար: Արդիւնազորութե-
ան իւրաքանչիւր ճիւղը, յենկելով խոշոր
կապիտալի վրա, ընդարձակում է իր շահերը,
կրանում է մանր արդիւնազորներին և այդ
բաւական չէ, պահանջում է, որ իր համար
հպատակ ասեղծվի, չաղ շահեր ստեղծվեն:
Այդ նպատակին հասնելու համար նա դիմում
է սինդիկատների կազմակերպութեան: Մենք,
կեզկասցիներ, որ դեռ խոշոր արդիւնաբերու-
թեան շատ ձեւեր չունենք մեր երկրում, գի-
տենք, որ մեզանում կայ միայն նաւթային
սինդիկատ: Բայց այդ չէ նշանակում, թէ մեզ
վրա չէ ծանրացած արդիւնազորական աշ-
խարհի այդ հզոր կազմակերպութիւնների լու-
ծը: Մենք սպասողներ ենք և մեր առօրեայ
կեանքի մէջ, մեր ապրուստի պիտոյքները հո-
գալիս, հարկ ենք տալիս արդիւնազորներին,
մեր գրպանով նրանց շահերն ենք ապահովում,
իսկ մեր շահերի մասին ոչ ոք չէ մտածում:
Սինդիկատները մեզ վրա տիրում են ամեն մի
բայում: Հաւոր մի կազմակերպութիւն ենք գտնու-
մ: Նշանակում է, որ լուցիկ պատրաստող-
ները միութեան, սինդիկատ են կազմել, որ-
պէս զի թոյլ չը տան մեզ աւելի պակաս գը-
նով լուցիկ առնելու: Սինդիկատները շուկա-
յում գնին են օրինադրում, պահանջում են
գնելը այն բարձրութեան վրա, որ կապիտա-
լը կարողանայ շատ շահվել, մեծ տոկոսներ
ստանալ: Այս լուծը մենք կրում ենք շաբաթ,
մեկ, անգի, թուրք և այլ այդպիսի իրեր գնե-
լիս: Երկուց ինքն իրան բացատրում է շատ
պարզ կերպով: Միութեամբ սպասողների շա-

նա կանխել:

Նրանք դուրս նետեցին իրանց նշանաբանից
մի այլ սուր: Դա յարձակողական սուրն էր և
ոչ ինքնապաշտպանութեան:

Կոնգրեսը մերժեց ուրիշներին ստրկացնելու
համար մեղացված սուրը, դրայի աղբերին
լծի տակ առնելու, նրանց հաւաքելու, նրանց
արեւելք թափելու և բնաբարելու գործիքը:

Բայց եթէ որ և է թշնամի յանդիման լուծի
դէպի Փրանսիա, Լիգայի բոլոր անդամները
կը մերկացնեն ինքնապաշտպանութեան սուրը,
այդ մահաբեր գործիքը, որ ստիպում է ա-
նարդարներին արդարութիւնը ճանաչել: Ըրե-
նաւորներին ուրիշի ապատութիւնը յարկել...

Այն, Լիգայի ամեն մի անդամը մի իսկա-
կան հայրենասէր է, առանց ջովնիքի:

Մոռացված էր Փրանսիայում մի սկզբունք—
ազգերի եղբայրական համեմատութիւնը:
Երեսուն տարի շարունակ ցաւազար պայման-
ները քողարկել էին ֆրանսիական մարտեր
ոգին, դրել էին նրան թիւ և զոհելի ազ-
գապիւրութեան և ազգերի փոխադարձ ատե-
լութեան ճանապարհի վրա:

Բայց այսօր արդէն վերակենդանանում է
մոռացված սկզբունքը:

Այսօր Փրանսիան կարող է փայլուն օրի-
նակ ծառայել ինքնիրական Պրուսիային, ցա-
ւազար Աւստրիային և ուրիշներին:

Եւ նա օրինակ է տալիս իր խաղաղ, հա-
մաձայնակցի և իսկական ազգայնական սկզբ-
ունքներով:

Ազգերի համեմատութիւն և ոչ նուաճում,
անա վաղուց մոռացված, բայց այժմ վերա-
ծնված սկզբունքը:

Խաժակ

հերը գտնվում են այս կամ այն խումբ կապի-
տալիստների շահերին: Յայտնի է, թէ որքան
այս հանգամանքը ճշում է ազգերի տնտեսա-
կան դրութիւնը, որքան օրէցօր պակասեցնում
է ազգաբնակչութեան բարօրութիւնը: Եւ սա-
կային, սինդիկատները ունեն իրանց պաշտ-
պանները: «Экономическая Газета» շաբաթա-
թերթը այսպէս է դատաւորում սինդիկատնե-
րի մասին գոյութիւն ունեցող հայեացքները:

Թէ մեղանում, Ռուսաստանում, ի՞նչ Արե-
ւմտեան Եւրոպայում և Ամերիկայում սինդի-
կատների վերաբերմամբ երկու հայացք է
հաստատված: Առաջինը լաւ արտաբայով է
Բրենտանո, Նա ասում է. «Սինդիկատը—
դա ձեռնարկողների միութիւն է, որի նը-
պատակն է արդիւնազորութիւնը համալսի
կերպով յարմարեցնելով պահանջին, արգե-
լի, որ եղած պահանջից չափազանց շատ
չարտադրվի և դրանից շատանան կորս-
տաբեր հետևանքներ: Գնելի անկումը ար-
դիւնազորութեան արժողութիւնից էլ ցած,
ձեռնարկութիւնների մնանկութիւնը, կա-
պիտալները գնից դրկելը, լսնուորների
արձակելը և անգործութիւնը: Սրա վրա
սինդիկատների փառաբանողները աւելաց-
նում են, թէ մեր ժամանակ այդ միութիւն-
ները առանձնապէս անհրաժեշտ և օգուտ-
կար են այն պատճառով, որ այժմեան ձեռ-
նարկութիւնները անպահի հիմնադրական
կապիտալներ են կրանում, որոնց չէ կարելի
առանց բարոյաւոր անող փնտնելի կամա-
յականութեամբ փոխադրել արդիւնազոր-
ութեան մի ճիւղից միւս ճիւղը: Ամեն ան-
գամ, երբ մի սինդիկատ է ծագում, նրա
անդամները հէնց այս պատճառաբանութիւն-
ներն են կրկնում, կարծես նրանց նպատա-
կը միայն ծանկութիւնից ազատվելն է և
կարծես նրանց արտոբանջները միմիայն «ա-
մենաարդարացիներն» են: Բայց հէնց որ
սինդիկատը անսովոր է և անսովոր է, անյայտ
կաղուղ, թաւիշայ թաւիշից
դուրս են գալիս սուր ճիւղաներ: Ազգաբն-
ների «արդար» գնից դառնում են «կողող-
տիչ» և սպառողը սկսում է օգնութիւն կաւ-
չել:

Երկրորդ հայեացքով սինդիկատները ու-
րիշ մի բան չեն, եթէ ոչ ազան արդիւնա-
գործների խմբակցութիւններ, որոնք փող
շատ աշխատելու համար բարձրացնում են
ապրանքների գնը: Գնելը հակառակ ամեն մի
արդարութեան: Մասամբ այսպէս է նայում
մեն հին պատժական օրէնագրերի 913 յո-
դուածը, այսպէս է նայում և ամբողջ հա-

նա կանխել:

Նրանք դուրս նետեցին իրանց նշանաբանից
մի այլ սուր: Դա յարձակողական սուրն էր և
ոչ ինքնապաշտպանութեան:

Կոնգրեսը մերժեց ուրիշներին ստրկացնելու
համար մեղացված սուրը, դրայի աղբերին
լծի տակ առնելու, նրանց հաւաքելու, նրանց
արեւելք թափելու և բնաբարելու գործիքը:

Բայց եթէ որ և է թշնամի յանդիման լուծի
դէպի Փրանսիա, Լիգայի բոլոր անդամները
կը մերկացնեն ինքնապաշտպանութեան սուրը,
այդ մահաբեր գործիքը, որ ստիպում է ա-
նարդարներին արդարութիւնը ճանաչել: Ըրե-
նաւորներին ուրիշի ապատութիւնը յարկել...

Այն, Լիգայի ամեն մի անդամը մի իսկա-
կան հայրենասէր է, առանց ջովնիքի:

Մոռացված էր Փրանսիայում մի սկզբունք—
ազգերի եղբայրական համեմատութիւնը:
Երեսուն տարի շարունակ ցաւազար պայման-
ները քողարկել էին ֆրանսիական մարտեր
ոգին, դրել էին նրան թիւ և զոհելի ազ-
գապիւրութեան և ազգերի փոխադարձ ատե-
լութեան ճանապարհի վրա:

Բայց այսօր արդէն վերակենդանանում է
մոռացված սկզբունքը:

Այսօր Փրանսիան կարող է փայլուն օրի-
նակ ծառայել ինքնիրական Պրուսիային, ցա-
ւազար Աւստրիային և ուրիշներին:

Եւ նա օրինակ է տալիս իր խաղաղ, հա-
մաձայնակցի և իսկական ազգայնական սկզբ-
ունքներով:

Ազգերի համեմատութիւն և ոչ նուաճում,
անա վաղուց մոռացված, բայց այժմ վերա-
ծնված սկզբունքը:

Խաժակ

սարակութիւնը, որ դառն փորձերով իմացել է թէ ուր են տանում այդ սինդիկատային «արգարութիւնները»: Ռուսական սինդիկատները լոկ անունները պարզ ցոյց են տալիս, որ «ժամանակակից հնարագիտութեան և հարստութեան այդ գլուխ գործոցը, բարձր տեսակի գործնական տաղանդի և վարչական ընդունակութիւնների այդ պտուղը, ամբերիկական հանձարի այդ յուշարձանը և ամերիկական ազանութեան այդ նշանաբանը», ինչպէս ասում է պ. Կուկ, արդէն կարողացել է լաւ արժանութիւն ունենալ հողի վրա, համարեա մուրացկանի չափ աղքատ ազգաբնակչութեան մէջ:

Ռուսաստանում էլ այդ կազմակերպութիւններն ունեն իրանց պաշտպաններին: Բայց փողը երբեք պաշտպաններն զոհեցուցնում էր իրենց: Սինդիկատները միշտ կարող են թաղանթ իրանց, ուստի ամենից լաւ է մրցել նրանց արտոժանի դէմ ազատ մամուլի, ազատ առևտրի, և արտադրանքների ապրանքները առանց մարքի ներմուծելու միջոցով:

Հասարակութիւնները գոյութեան կռիւ մէջ պէտք է ինքնապաշտպանութեան միջոցներ ստեղծեն իրանց կենսական շահերը պահպանելու համար: Ծնունդն է շարիքը, բայց և մահը: Եւ նրան անհեղու խելացի միջոցներ: Ամբողջ հարցն այն է, որ հասարակութիւնը հնարաւորութիւն և կարողութիւն ունենայ գործադրելու այդ միջոցները իր օգտին:

ՆԱՄԱԿ ՍՈՉԻՅՑ

Հոկտեմբերի 9 ին Արդէն յայտնի է «Մշակի» յարգելի ընթերցողներին, որ Սոչիի շրջանում այս տարի հունձը սակաւ է երաշտի պատճառով, իսկ այդ աւելի ապացուցվեց այժմ, երբ բոլորը սկսեցին հաւաքել:

Այն մարդը, որ սկզբից սպասում էր ստանալ եգիպտացորեն (սինդիկատ) 350—400 պուդ, սակայն երաշտի պատճառով, որ պիտի ստանար 150 պուդ, այդ ևս չէրագործվեց, այլ ստացաւ նրա կէս մասը միայն, այն է՝ 60—70 պուդ և բացի այդ, երբ հնձեցին և 8—10 օր թողնեցին արտոնում, որպէս զի հասկերը աւելի չորանան իրանց սովորութեան և հիշատութեան համար, այդուհի ևս պատահեց զժողովրդական: Այն խուձերը, որոնք դեռ ևս չեն մաքրվել տեղի ու տեղը եգիպտացորենից սկսեց դուրս գալ մի տեսակ մանր թիթեռ, որ ամբողջովին փշացրեց և դառնացրեց այնպէս, որ ուտելն անհնար է: Կան այս կողմերում մինչև 80 տարեկան մարդիկ, որոնք պատում են, որ իրանց կենսքի մէջ տեսած չեն այդպիսի թիթեռներ եգիպտացորենից, իսկ ցորենից միշտ երեւցել են:

Ինչ վերաբերում է ծխախոտի արդիւնաբերութեան, այս տարի այնքան սակաւ է, որ հազիւ կարող է հողատերերին բուսականութիւն տալ: Այս գնդացիների միակ ապրուստի միջոցը ծխախոտն ու եգիպտացորենն է, այս տարի էլ այսպէս զժողովրդական պատահեց և դրութիւնները շատ խղճալի է և չեն էլ սպասում ոչ մի կողմից օգնութեան:

Մենք հաշուում ենք մ այն Սոչիի շրջանում մօտ 8000 հոգի:

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳԻՐՆԵՐԻՆ

Թիֆլիս, հոկտեմբերի 12-ին Վերայի հանգստարանի կառավարչի մասին շարունակ տրուած ջնջեր են լսվում ժողովրդի մէջ: Այդ անձնատուրութիւնը ընտանիքով Վերայի հանգստարանից շատ հեռու, Կուկիայի քաղաքամասում, մեծ գոմարութիւններ է պատճառում հանդուգնալի տներին: Եւ շատ անգամ ակամատես եւ կոկոնները իրենց կողմից կարծած որոնելիս են եղել այդ պարտնի ամբողջ օրերով, որ իրաւունք վերցնեն գերեզմանատեղի փորելու համար, որովհետեւ անանց նրա հրամանի անկարելի է փորել:

Տրուած ջնջեր են լինում և գերեզմանատեղի գետին գնելու և պատրաստելու համար: Չը կան որոշ կանոններ, ամեն ինչ կախված է կառավարչի կամքից, նրա խօսքը օրենք է և վերջական, բոլորով անկարելի է: Եւ այս ամենը առանցքում է նրանից, որ գերեզմանատան վարչութիւնը աւելի ծախքեր է անում, քան թէ նա եկամուտ է ստանում: Ուրեմն այդ ծախքերը լրացնելու համար, վարչութեան անկող, պէտք է տուժն հանդուգնալի տները, պէտք է հարստանալ չքաւոր դասին: Երկու պատճառներով և գերեզմանատեղիները արվում է ամսական 30 ռուբլի, իսկ կառավարչին 35 ռուբլի: Բայց կապի ամսական ծախքից, որ վարչութիւնը վճարում է նրան հետո բնակվելու համար, ընդամենը մօտ 75 ռուբլի, այն ինչ գերեզմանատան և

կամուտը լինում է մօտ 40 ռուբլի: Անա թէ ինչից են առաջ գալի տրուած ջնջերը և անբաւականութիւնները: Այս գերեզմանատան համար նշանակված է առանձին հողաբարձութիւն, որին յանձնված է հողի գերեզմանատան շուրջը ցանկապատելու մասին: Բայց անա հինգվեց տարի է, որ ցանկապատ չէ երևում:

Արտոն մէջնաբանաց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Կիրակի, հոկտեմբերի 17 ին, Նորին Մեծութեան Թագաւոր Կայսրի, Թագուհի Կայսրուհի Մարիա Ֆեօդորովնայի և Օգոստոսիա Ընտանիքի հրաշալի ազատութեան տարեգարծի առիթով Թիֆլիսի թէ Սիօնի տաճարում և թէ Ալեքսանդր-Նիկոլայ անուն զինւորական եկեղեցում պատարագ մատուցվեց և մաղթանք կատարվեց: Զինւորական տաճարի գաւթում տեղի ունեցաւ և զօրահանդէս: Ծխակատարութեանը ներկայ էին կառավարչապետի պաշտօնակատար ինֆանտերիայի գեներալ Ա. Ա. Ֆրէդէն և բոլոր բարձրաստիճան պաշտօնեաները: Նոյն օրը մարտնչներն էլ տարվեցին Վանքի հայոց մայր եկեղեցում և ուրիշ դաւանութիւնների աղօթատեղիներում:

Բագում, պաշտօնական տեղեկութիւնների համաձայն, հոկտեմբերի 14 ին խօշորայով հրահանգել են 3 հոգի, այդ օրը ոչ ոք չէ մեղել խօշորայից: Իսկ հոկտեմբերի 15 ին ոչ հրահանգութեան, ոչ էլ մահվան որ և է գէպը տեղի չէ ունեցել:

Օգեստայի լրագիրները լսել են, որ հետեւալ տարվայ յունվարից նշանակվելու է մի առանձին յանձնաժողով, որը պէտք է քննէ եկամուտի հարկ մացնելու հարցը Ռուսաստանում:

Թիֆլիսի վրաց թերթերը հաղորդում են, որ Թէլաւի բնակիչ Բաբուրիձէն ձեռք է բերել և մատչել է Թիֆլիսի և Թէլաւի միջև աւտոմօբիլի հաղորդակցութիւն սկսել:

Թիֆլիսի Ս. Սարգիս փողոցում (VI քաղաքամաս), հոկտեմբերի 15 ին, երեկոյան ժամը 9-ի մօտերը, «ԲԱՅ» լրագրի ասելով, Շիո Միկաէլ անունով մի նախկին զինեւորական պատիւ ձեռքով սպանվել է VI քաղաքամասի գործօրով Սամբուով: Սպանողը եղել է խիստ հարբած վիճակի մէջ:

«ԲԱՅ. ԱՅՆ» լրագրի ասելով, Բագուի բանտում կալանաւորների թիւը ստուգելու ժամանակ երեւց, որ բանտարկեալ Բօրիս Մինիկովը, որ մեղադրվում է պրիստաւի օգնական Նիքոլայի սպանելու փորձ անելու գործում, ինքն իրան կախել էր բանտի մէջ:

«Բ. ԲԵՃ» լրագիրը հաղորդում է, որ Ֆինլանդացի կին գիւղատնտես Ալմա Հագգանը հրաւիրված է Պովնեցի գեմատօի կողմից վարելու գեմատօի աղբօսով պաշտօնը: Նա համաձայնվել է այդ պաշտօնն ընդունել և Օլոնեցիի նահանգապետն արդէն հաստատել է նրան իր պաշտօնում:

Մայրաքաղաքի լրագիրներից մի քանիսը, որոնց թւում առաջինը «Բ. ԲԵՃ»-ին, բաց են արել ընդհանուր, համառոտական նուիրատուութիւն ընդհանուր կրթութիւն տարածելու ժեռ նպատակին նիւթապէս օգնելու համար: «Բ. Բ.»-ին մինչև ներկայ հոկտեմբերի 13 ը, մի քանի օրում միայն, արդէն ստացել է 1035 ռ. 5 կօպէկ նուէր:

«Բ. ԲԵՃ» լրագրի վարչութեանը մի քանի անձեր ուղարկել են իրանց նիւթական լուծանքը, որպէս օժանդակութիւն Հուլիում ֆլատ ված այն ընտանիքներին, որոնց անդամները մեղել կամ վիրաւորվել են թաղապետիկաւ: II էսկադրայի և անդլիական ձկնորսական նաւերի ընդհանրաւ ժամանակը: Չէ կարելի չը որոշունել այդ աղին և մարդասէր քայլը:

Թիֆլիսի նոր նշանակված կօմիսարն Ռիլ-ուկին արդէն մի քանի օր է ժամանել է Թիֆլիս և առանձին իր պաշտօնը:

ԲԵՇԵՐԵՐԵՆԻ գիւղից մեզ գրում են. «Մեր հասարակութեան դաւաճայի ընտրութիւնը մօտեցել է, բայց խնամիրական յարաբերութիւնները նորից առաջ են եկել, գրաւացունների թիւը շատացել է, առ այժմ ում արագ խմում են, նրա կամին հոռօվել են կանչում: Մեր ժողովուրդը նոյն յետադէմն է, ինչ էր 40—50 տարի սրանից առաջ, էլ չեն մտածում մի յար-

մարտուր մարդ ընտրել իրանց գալաւա, որ գոնէ փոքր ի շատէ հոգ տանէր իրանց տնտեսական վիճակը բարւոքելու մասին»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱՋՄԻ ՇՈՒՐԶԸ

Պօր-Արտուրի պաշտաման մասին տեղեկութիւններ: Բաղրական էսկադրայի մեկնումը—ասում է «Բ. ԲԵՃ» լրագիրը—Պօր-Արտուրը ազատելու համար ամենից առաջ այն հետեւներն ունեցաւ, որ բերդը պաշարող գեներալ Նօգիի բանակի գործողութիւնները ուժեղացրեցին: Տօկիօից ուղարկեցին զինեւորակ Նօգիին նոր սլակից զօրքեր և ամենից առաջ նոր պաշարողական պարկ, զինեւորակ-լեյտենանտ Սամազիտայի հրամանատարութեամբ, որ առաջ Տօկիօի պահակազօրքի նախկին պետն էր: Եւ որովհետեւ հապոնական բանակի դաշտալին պաշարողական գունդը արդէն վաղուց լիակատար կազմ ունի պատերազմի բեմի վրա, ուստի նոր պաշարողական գունդ կազմելու համար հարկաւոր է եղել, անշուշտ, օգտվել բերդային արտիլերիայով: Ըստ երեւոյթի, հապոնացիները արդէն երկրորդ անգամ է, որ դիմում են այդ միջոցին. որովհետեւ դեռ սեպտեմբերին նրանք դրել էին բերդի հիւսիսային ճակատի հանդէպի դիրքերի վրա 12 դիւլմանոց մօրտիրներ. այդ մօրտիրները վերցրել էին Սամազիտայի բաւարեւանութիւնը: Եթէ զինեւորակ Սամազիտայի հետ գնացել են Տօկիօի պահակազօրքի բոլոր բաւարիօսները, ուրեմն 2-րդ պաշարողական գունդը պէտք է բաղկանայ 8 բաւարիօսից կամ 32 վաշտից: Երկրային արտիլերիայի ամեն մի վաշտի շտաբային կազմութիւնը—4 օֆիցեր և 170 զինւոր է, ուստի զինեւորակ Սամազիտայի զօրախմբի ընդհանուր քանակը 5,600 հոգուց և 192 թնդանօթներից աւելի չէ (հաշուելով, որ Տօկիօի ամբոցներից վերցրած լիւնեն թնդանօթների կէսը): Գնեւորակ Սամազիտայի զօրախմբի գնալով, Տօկիօի պահակազօրքում կարող են մնալ ցամաքային բանակի բերդային արտիլերիայի 8 բաւարիօս (16 վաշտ), ուրեմն 2,800 մարդ, որ բաւական է թւում արդէն կիսով չափ պակասած թնդանօթների ծառայութեան համար:

Բացի դրանից հեռագիրները Տօկիօից հաղորդում են, որ Նօգիի բանակի ուժեղացման համար ուղարկվել է 8-րդ դիվիզիայի մի բրիգադ, իսկ մի ուրիշ բրիգադ արդէն պատրաստվում է մեկնել: Հաւանօթէն, խօսքը ցամաքային բանակի 8-րդ դիվիզիայի մասին է, որովհետեւ, ըստ մի քանի տեղեկութիւնների, գործող բանակի 8-րդ դիվիզիան արդէն զբաղվում է Կուրօկիի բանակի կազմի մէջ Մանչուրիայում: Եթէ այդ այդպէս է, ուրեմն Նօգիի բանակը կը ստանայ ավելցուցիկ էլի 10,000 մարդ և 24 գաշտային թնդանօթ: Նօգիի բանակի ընդհանուր քանակութիւնը այն պայմանով, որ նրա կրած ֆլաւր արդէն լրացրվել է, կը հասնի այժմ, մօտաւորապէս 105,000 մարդու 800 թնդանօթներով և գնդաձիգներով (որոնց թւում 300 գաշտային և 470 ծանր պաշարողական): Բացի դրանից Նօգիի բանակը ունի իր մօտ օդաչու պարկ և, ըստ երեւոյթի, ունի բոլոր պարագաները՝ պաշարողական գործողութիւններ մղելու մեծ բերդի դէմ: Ուրեմն ևս առաւել արժ մնի է գործմանը այն հերոսական տեղեկութիւնը, որով Պօր-Արտուրի պահակազօրքը արդէն երեք ամիս դիմանում է ծանր պաշարման: Պօր-Արտուրի պահակազօրքը բաղկացած է Կվանտունեան շրջանի գաշտային զօրքերից (զին. Ստեսսելի սերիբիան նախկին 3-րդ կօրպուսից, 8 հրաձգային գնդերից—հետեւի 24 բաւարիօս, կօրպային մի գնդից—6 հարկուրեակ, 7 բաւարեւաններից—56 գաշտային թնդանօթ, մի սպախօրային վաշտից) և բերդային զօրքերից (բերդային արտիլերիայի երեք բաւարիօսից և մի սպախօրային բաւարիօսից), անուանական թւով մինչև 32,000 մարդ: Բացի դրանից զինեւորակ Ստեսսելի տրամադրութեան ներքոյ գտնվում են սահմանադիւսային պահակի մի քանի հարկուրեակներ և ծովային կօմանդաներ զինեւորակ կազմ կամ խորհուրդված նաւերից, ինչպէս և նրա կազմակերպած քաղաքացիական կամաւորների խումբը, այդ բոլորով հանդերձ, Պօր-Արտուրի պահակազօրքը անուանական քանակութիւնը 34,000 հոգուց չէ կարող անցնել (չը հաշուելով Պօր-Արտուրի էսկադրային 600 ձովագնացները): Պօր-Արտուրի բերդային ամբոցների և բաւարեւանների վրա շարված թնդանօթների թիւը արտաահմանեան աղբիւրները գնահատում

են գնահատան—300 մինչև 500. ամենից հաւանակաւ պէտք է համարել 300 թիւը:

Երկու գործերի դիմերը: Պարիզից հաղորդում են «Եսթ. ԲԵՃ» լրագրին. «Մուկէնից հեռագրում են, որ Շախէ գետը բաժանում է ռուսական բանակը հապոնականից: Կուրը գրեթէ բոլորովին դադարել է. ընդհանուր գրութիւնը Մուկէնի նահայ շրջանում նոյնն է, ինչ որ էր ռուսական բանակի արշաւումից առաջ: Ռուսները ոչինչ չը կարողացան անել հապոնացիների դէմ. հապոնացիները անգործ հանդիսացան որ և է մի բան անել ռուսների դէմ: Վերաւորների թիւը 30,000 է, սպանվածներին—20,000: Յրաւոր վրա են հասել, ճանապարհները սարսափելի վիճակի մէջ են: Սակայն ռուսները մտադիր են վերականգնել արշաւումը:

Նոկսեմբերի 7 եւ 8-ին պէս է մօր յարձակումը լինել: «Berl. Tageb.» լրագրի թղթակիցը հաղորդում է Մուկէնում գտնվող ռուսաց զինուոր բանակատեղից, թէ հոկտեմբերի 7 և 8 ին նշանակված էր ռուսները ընդհանուր յարձակում, գլխաւորապէս գիշերով: Սակայն այդ յարձակման վերաբերեալ պատրաստութիւնները ընդհատվեցին Շախէ գետի յորդանալու պատճառով և յարձակումը չը կատարւեւ: Անձրեւները փշացրին ճանապարհը: Ռուսների կորուստները շատ մեծ են: Մի քանի գնդերի մէջ մնացել են միայն 800 սուխու վերօրգի գունդը, որի շէքը գերմանական կայսրն է համարվում, կորցրել է 20 օֆիցեր և 300 զինւոր սպանված: (Բ. ԲԵՃ)

ձիւղ չեն անհամաձայնութեան լուրեր: Ձերանիական հանրապետութեան նախագահը ստացել է մի մասնաւոր նամակ իր բարեկամ գեներալ Սիլվիոսից, որը անցեալ զարնան ուղարկվել էր պաշտօնով Մանչուրիա, որպէս գլուխ ֆրանսիական միսիոնար ռուսաց զինուոր բանակատեղի մօտ: Գնեւորակ Սիլվիոսը այդ նամակի մէջ նախազգուշացնում է էմիլ Լուրէին, թէ տեղական և արտասահմանեան բոլոր զորքերը այն մասին, որ իրանց բանակի զինուորը վարչութեան մէջ անհամաձայնութիւններ կան և այդ պատճառով գործողութիւնների մէջ անվճռականութիւն և անհետեղականութիւն է տիրում—բոլորովին անհիմն են: Իսկապէս պատերազմը վարողը և զեկավարողը միայնակ գեներալ Կուրօպատկինն է,—նա գործում է իբրեւ ընդհանուր հրամանատար: Գնեւորակ Սիլվիոսը իրեցնում է, թէ որքան դժուարութիւններ կրեցին ֆրանսիական զօրքերը Տօկիոյի և Մադագասկարի արշաւանքների ժամանակ և տյն կարծիքն է յայտնում, թէ այդ արշաւանքները կարելի է գրօսանք համարել համեմատելով նրա հետ, ինչ որ ռուսներն են կրում Մանչուրիայում: Ձերանիական և գերմանական զինւորի ամբողջ զինւորական գերազանցող կարողութեան նկատմամբ վրա չէր կարող օգնել նրանց յաղթելու համար, որովհետեւ Մանչուրիայում հապոնացիներին օգնող տեղապրութիւն է և կիւման (Ե. ԲԵՃ.)

Խճճաւ ամուլս Կիսէ քաղաքակաւ Կիսաքալիս: «Echo de Paris» հաշուում է, որ բալտիկական էսկադրան, իր նպատակատեղը հասնելու համար, պէտք ունի 232 հազար տոննա ծովախի, որ պէտք է հայթայթեն նրան ճանապարհին, բաց ծովի վրա, 60 կամ 70 ամխային փոխադրող նաւեր: Ծախքը հաշուում են 16 միլիօն ֆրանկ: (Ե. ԲԵՃ.)

Եապօնացիները և Պօր-Արտուր: Չիֆուից հեռագրում են. «Դալինն լի է վիրաւոր եւ պոստայիններով, որոնց հարկուրեները են բերում այդտեղ: Եապօնիա փոխադրելու համար: Իրանք Եապօնացիները խոստովանում են, որ շատ մի ժամանակ սպանված ամեն մի ռուս զինւորի վրա 10 հապոնացի է ընկնում: Շուուր մերին մասնակցող հապոնական զինւորները, իրանց ճնշված գոյութեան պատճառով, ուղարկվում են մանչուրական քանակը և նրանց տեղ թաւում յամեն պաշտպանութիւնը ստանալի ձեռքով: Եապօնացիները բացատրում են այն սլակցութեամբ, որ ինական ժողովուրդը ցոյց է տալիս ռուսներին: Չիֆուի մէջ վիտող հազարաւոր հապոնացիները կարգին ոստիկանութիւն են կազմակերպել, որ հսկում է իրանցիների գործողութիւնները վրա: Չիֆուի ներքին սարսափեցնելու համար նրանք յայտնում են, թէ Պօր-Արտուրը առնելուց յետոյ, այնտեղ գտնված բոլոր ինացիները կախաղան կը հանվեն: Եապօնական հիւպատոսարանը նոյն իսկ լուր է տարածում, որ Պօր-Արտուրում, զօրքերի շարքում, տեսնվել են ինացիներ, որոնք հրաձգութիւն էին անում հապոնացիների վրա: Պօր-Արտուրի ուժա-

2, 17) 14—19